

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
DUC DE LA VICTORIA 10. PRAL. TELEFON 4253

ANY XIV :: NÚMERO 4100 :: BARCELONA, DIMECRES, 9 DE MAIG DE 1917 :: UN NÚMERO 5 CENTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST. 16 TELEFON 2293

EL BARATO

Actualment venda de
ESTAMPATS DE COTÓ
a preus relativament econòmics
BATISTA GRANADINA
estampació especial per EL BARATO

a 40 cèntims metre

NOTA: Es recomana als qui tinguin que comprar aquests articles que ho facin aviat, de lo contrari es molt probable que dintre de dues o tres setmanes

quedin tots agotats

:: Demanís el catàleg de Istiu ::

AL MARGE D'UN LLIBRE

Les dugues Amèriques

II 1 últim

En l'article anterior remarcàvem que Alemanya tenia somnis de dominació americana. No obstant forem veure com aquests somnis no eren tan momentanis com els que han motivat la guerra actual.

En Vargas Vila, l'autor del llibre que comentem, s'indigna pels procediments que gasten els nord-americans per la conquesta de l'Amèrica del Sur. En realitat, nosaltres, no els sabem veure aquests fets reproverables dels iankis. És que podem creure amb el que ens diu En Vargas Vila de que Europa no coneix el que passa a Amèrica per què els iankis es cuiden prou d'amagar-ho? Tal vegada que no tinguem notícia de moltes coses, però si quelcom de gros passés, no hi hauria en aquelles terres un home com En Josep de Diego, que s'empenen un viatge per a donar a conèixer a Espanya el nacionalisme de Puerto Rico?

El que passa a tota la llarga sèrie de Repúbliques sud-americanes i del centre, és que gaudeixen de llibertat, però no la saben apreciar ni la saben aprofitar. Són pobles atreïts, sense cap ideal de prosperitat que les col·loqui a l'altura del Nord-Amèrica. Això ho reconeix En Vargas Vila i, al nostre entendre, en fa una definició justa de les causes d'aquesta falta d'ideal nacional. Segons ell aquesta impotència ve de la heterogeneïtat que són les poblacions que habiten aquelles Repúbliques.

Molts espanyols han dit diverses vegades que les Repúbliques sud-americanes oren de raça llatina per què foren conquerides per Espanya. Això no és veritat. En Vargas ens diu com pel fet de que parlin una mateixa llengua — que no és igual — vulgui dir que pertanyin a la mateixa raça, perquè la llengua no és un caràcter de raça, sinó de nacionalitat.

Així, doncs, els habitants de les Repúbliques sud-americanes, no són més que una raça tropical feta de diferents branques de les races humanes ja que en la forma d'ella hi han intervingut germans d'Europa, d'Àsia i d'Àfrica. Aquesta barreja de temperaments és lo que En Vargas Vila atribueix com a causa de la falta d'energia d'aquells pobles que porten en son si la sang degenerada dels seus conqueridors.

Trobant-se en aquestes condicions d'inferioritat sobre dels nord-americans que són de origen saxó, raça que quan va conquerir aquells pobles tenia el domini de barba, és natural que s'hagin vist absorbits pels iankis i així, en comptes de considerar-ho una desgracia, com diu En Vargas Vila, nosaltres ho considerem una sort perquè d'altra manera aquella gent estaria molt més aïllada de la gent que estem si no haguessin rebut la ajuda industrial i mercantil dels iankis.

Si aquesta absorció comercial l'hem de considerar dominació política, podem dir que Espanya, ha estat i continua estant dominada per potències estrangeres. També aquí hem hagut d'esperar les iniciatives dels altres per a encarrilar les grans empreses que's fan necessàries per al desenvolupament d'un poble. Encara avui estem subjectes a l'estranger per molts serveis que's són indispensables. No obstant sempre hem considerat que aquesta conquesta comercial estrangera no era una dominació.

No és just el que diu En Vargas Vila dels iankis, considerant-los com uns expoliadors de sobiranes de pobles. Per trist que sigui haver de portar-los comercialment a un estrany, no hi ha que negar que val més aquest que ningú, perquè al menys de la seva intervenció en surt afavorit tothom. Quantes són les empreses estrangeres que s'han constituït a Catalunya i que s'han fet mercedors del nostre agraïment per les obres que'ns han realitzat perquè han portat, al menys, una millora individual!

De manera que tots aquests propòsits d'En Vargas Vila d'anar a la formació d'una força capaç per a destruir la dels nord-americans, són il·lusió vana i mal orientada. Què en treuen les Repúbliques sud-americanes i les del centre, de pensar en desalluar-se del ianki si primer que tot no han de deixar de reconèixer que moltes de les coses indispensables les obtenen merç a ells?

Per trist que sigui, els pobles impotents no tenen altre remei que resignar-se a la impotència. Espanya som un poble impotent i per això no intervinem ni per un cantó ni per un altre en la guerra, perquè el reconeixement de la nostra impotència ens fa ésser covards.

Aquestes consideracions de cap manera volen dir que neguem el dret de la llibertat a cap dels pobles americans. Això seria desartar de les nostres conviccions. Prescindim veiem en l'actitud d'En Wilson un pas decisiu per al triomf d'aquesta aspiració universal. Però abans convé fixar ben bé els punts pels quals el Nord-Amèrica ha entrat al conflicte europeu de canó dels aliats.

La intervenció guerrera dels Estats Units, al nostre entendre, no té solament per objecte, la defensa de la justícia i el dret dels pobles i el combatre la guerra submarina. Creiem que els Estats Units, a l'emprendre's una gesta tan gran i per al triomf de la qual haurà de fer sacrificis immensos, ha reflexionat i ha sospesat bé el que anava a guanyar amb aquesta guerra. Els Estats Units no han temut una guerra en la mateixa Amèrica. Se han pregut capaçs de dominar totes les intencions que's poguessin fer. Així ha ocorregut amb Mèxic i així acaba d'ocórrer amb el descobriment del complet tramit dels alemanys de proclamar uns Estats Units de diverses Repúbliques del Centre d'Amèrica.

Desalluar els iankis del perill seriós d'un conflicte interior, poden prestar tota la gran ajuda financiera i comercial als aliats i en pau d'aquesta acció els Estats Units podran comerciar lliurement per tota l'Amèrica.

Considerem que és aquesta una raó d'alta conveniència que ha determinat l'entrada en la lluita dels Estats Units. Aquest punt de mira no és criticable perquè cada poble ha anat a la guerra per la consecució de llur ideal i aquell és el dels iankis. Si els imperis Centrals resulten vençuts d'aquesta guerra, els Estats Units es veuran lliures de la competència dels alemanys en tota l'Amèrica, per mitjà dels tractats que s'establiran entre totes les Repúbliques.

Algú trobarà estrany el fet de que aquestes s'hagin col·locat del costat dels Estats Units. És també una conseqüència lògica. Les Repúbliques sud-americanes es trobaven minades pels alemanys. Algunes d'elles principalment, com Brasil i Mèxic, estaven de fet dominades pels

La Redacció i l'Administració de EL POBLE CATALA han quedat instal·lades al carrer Duc de la Victoria, 10 principal

alemanys. Les altres Repúbliques, en canvi, estaven més o menys dominades pels Estats Units. Però és que aquí hi entrem dugues classes de dominació. La ianki és purament comercial i solament quan ha tingut moltes motins, s'ha ficat en els afers interiors d'un altre país. Mentre que els alemanys, tenen per lema de dominació política i comercial i com que prou temps han tingut per veure-ho les Repúbliques sud-americanes i aques a guerra els ha acabat d'afiliat, per això s'han solidaritzat amb els Estats Units, perquè l'han cregut un país més amic i perquè no han deixat de reconèixer que si no es col·locaven del seu costat, els alemanys sortien vençuts de la guerra en trobarien després les conseqüències de la seva neutralitat.

Amb l'actitud d'amistat presa per les Repúbliques sud-americanes vers els Estats Units, hauran conseguit també aquestes els beneficis de la victòria dels aliats. I aquí cabria preguntar que consegua Espanya amb el seu aïllament complet. S'ha parlat com a solució els mercats d'Amèrica, però ja veurem fins a quin punt és factible aquesta importació. No serà per falta d'amistats que's perdin. Serà perquè al final de la guerra ens hauràn quedat sense marines mercant i amb que no podem fer la competència als Estats Units, que cada dia més, treballa per la penetració comercial en les Repúbliques sud-americanes.

Sols a costa de grans sacrificis i amb una energia que no esperem del Govern, es pot salvar Espanya de les conseqüències que li haurà portat la guerra.

J. CARRERA PUJAL

Un curs d'educació femenina a Vilafraanca

Organitzat per la qui escriu aquestes ratlles, i amb la cooperació de diverses distingides vilafraanques es celebra a Vilafraanca un «Curs d'educació femenina» compost de cinc lliçons, anant a càrrec el mateix, del distingit escriptor feminista, don Miquel Poal Aregall.

Començà aquest «Curs» el diumenge, dia 29 d'Abril, a la tarda, en el Saló de Sessions de la Casa de la Vila. El tema de la primera lliçó fou: «La Educació Física» i anirà seguint baix el següent ordre:

Dia 6 de Maig. Segona lliçó: «La Educació Moral».

Dia 13 de Maig. Tercera lliçó: «La Educació Cívica».

Dia 17 de Maig. Quarta lliçó: «La Educació Intelectual».

Dia 20 de Maig. Quinta lliçó: «La Educació Religiosa».

Malgrat tots els entrancs que sorgeixen en la organització, malgrat les burles dels fracassats, i dels pobres de esperit que's riuen del problema feminista, i que tot dient-se amics de la llibertat i del progrés, voldrien que aquest mols que a tort i a dret, tot el dia produeixen, fos llebra morta per a nosaltres les dones, tancant-nos tot camí de millorament, d'educació i de reivindicació. Mes de poc els serviren les seves armes denigrants, car ha tingut aquest acte gran resonancia, i pot calificar-se d'un bon èxit, car són unes 80 les matriculades, sense contar les 20 que a dones obreres ha pagat el Ajuntament. Al finalitzar el «Curs», ja parlarem en aquestes mateixes planes del seu èxit i significació.

Cal remarcar aquest fet de la feminista vilafraanca que és com un bell resorgir de l'ànima temenina catalana, com una demostració «palpable» de la seva vitalitat, i que a pesar de la manca d'espiritualitat amb que se la educa, deixant gairebé anulada la seva personalitat, i que tingui de lluitar contra la mala fe d'uns, la mitja rialla mofeta dels tontos i estúpids, i ell baix egoisme de molts homes, que no volguent estudiar a fons aquest problema importantíssim, afluquen els ulls als immensos beneficis que pot reportar a la societat i aduec a ells mateixos anar a la integral educació i dignificació de la dona; preferint combatre-la, per desconeixement i cobardia. Més ells aixequen el seu crit d'alerta volguent incorporar-se a la feminitat d'Europa, i a l'ensems, contribuir amb el seu esforç al resorgiment de la patria catalana.

En nostra vida s'ha posat en joc tota mena de intrigues, envejates i misèries, per a que aquest acte de la feminista resultés un fracàs. Els que tal cosa han fet, no ho han fet amb mires a cap ideologia, sinó sencillament com enemics de tota innovació que tendeix a perfeccionar i millorar. Els qui han fet aquesta campanya vil i rastrea, o han fet a manera de taup sense presentar mai la cara, sense que cap enemic declarat d'aquest ideal i nobilíssim de reivindicació feminista tingues prou noblesa, per agafar la ploma per combatre'l públicament, i esposar els seus tuts, perquè combat aquest anel, lògic i natural, que ha

de tenir tota dona conscnt dels seus deures, de volguer educar-se i millorar-se!

Per més que pugui semblar invencible, i hasta si es vol paradoxal, el fet és, (i que havem pogut comprovar amb cortesa en múltiples ocasions), que el pitxor enemic que tenen les idees feministes i que priva en gran part que aquestes arrelin més en nostra terra, és degut, més que a la indolencia, el «ja farem» de les dones; més que a aquesta colla d'interesses creats per tot un sens fi de segles rutinaris, que amb les seves quinèiques temences tant mal han fet a la humanitat; se deu a la immensa generalitat de homes, molts d'ells tot hi essent intel·lectuals, (o al menys ne tenen un barlús), que amb el pretext de no sé quins ridícols temors, vol barrar a la dona el camí de la seva emancipació i llibertat; o perquè pugui amb plena conciencia disposar del seu destí, fent tota i segura, el seu camí de la vida. Que pensin els qui tal cosa fan, que mal podrà ser dignament la veritable companya del home intel·ligent, del home superior, la que li neguen el dret de desenvolupar la seva intel·ligència i amb tota llibertat, per considerar-la sense veritable fonament, tant intel·lectual, com moralment inferior al home. Que mal podrà ser la veritable companya del home lliure, la qui és considerada davant la llei, com a un ser menor.

Fins que la dona no gosi de les mateixes prerrogatives que l'home, emancipant-se de tota tutela, fusionant lliurement en un tot els interessos de amb-dugues parts, treballant cada un segons el seu propi esforç en bé de tots; no's restablirà en la naturalesa humana l'equilibri i l'harmonia que li falta, ni podrà realitzar-se plenament l'ideal d'amor i germanat universal!

MONTSERRAT VALLS

Vilafraanca del Penadés, Maig, 1917

Demà

EL POBLE CATALA publicarà un interessant article del regidor

E. VILA MARIEGES

titolat:

L'Ajuntament i la carestia del carbó
La veritat dels fets

Comentari de la guerra

La unitat de front

Deiem ahir que la unitat de front no era pas encara assolida entre les forces de la Intelligència.

El problema capdal de la ofensiva, la condició principalíssima per a la victòria decisiva, resta a hores d'ara després de mes d'un any de discussions, sense haver sigut assolida en efectivitat.

I d'això s'en donen compte també la opinió civil dels països de l'Entente; i això precisament ha sigut comentat amb fermesa pels diaris parisiens. Malgrat tot lo que pugui dir-se es de planyer, que en aqueixos moments en que l'Anglaterra espleix amb tota la magnificència de la seva força sobirana, ara que el comandament del front occidental morxa en compenetració íntima cap un atac de grossa transcendència, regni en els altres camps de combat una calma gairebé absoluta.

Els italians s'entretenen en senzilles operacions parcialíssimes de tanteig en reciprocitat de bombeigs intermitents que no revesteixen en la tònica d'aqueixa guerra, cap aspecte d'importancia. El mateix s'esdevé a la part de Rússia, be que sia explicable a aqueixa inacció per la necessitat de reparar les forces que el moviment revolucionari hagi pogut dispersar, be que per altra banda constitueixin un bon auspic per a afirmacions fetes per En Broussiloff respecte d'una propera i vigoríssima ofensiva.

Tampoc el front que comana el general Sarraill ha respost a les esperances que inspirava. Pretexes per a justificar aqueix estat de relativa inercia se'n trobarien indubtablement molts. Però queda sempre en peu la realitat desconcertant de que l'armada franco-britànica està sostenint aquestes hores i des de fa prop de dos mesos tot el més gravíssim d'unes operacions formidables i que fins es tenen per definitives.

Bona prova de que la unitat de front no existeix encara d'una fàcil perfecta

la trobem en aquesta conferencia tinguada ara mateix a París, entre Lloyd George, Robert Cecil, el general Robertson i l'almirall Jellicoe per la banda d'Anglaterra i Mr. Ribot, el general Nivelle, el vis-almirall Devon per representació de la França i els embaixadors de Rússia i d'Itàlia.

Les darreres impressions semblen confirmar la existencia d'una entera compenetració de plans. De totes maneres pot jutjar-se gairebé cert que la veritable unitat de front no tindrà lloc fins que la Rússia retermi la seva fortitud i que altres aconeximents previstos denguin una certesa d'eficacia a la intervenció decisiva de les armes italianes.

I això darrer podria molt bé venir per la part de Grecia, si com es diu ara, el poble del menyspreable rei Constant evoluciona vers una orientació decididament aliadofila, car això donaria llibertat a l'exèrcit de Sarraill i feriria molts avantatges al desenvolupament de les operacions en el front italià.

X.

LA POLITICA

CALIA estar d'samparat de tot sentit de realisme, per a creure en la eficacia del pacte que per a la importació de carbons va signar amb el Govern britànic el marquès de Cortina.

Oportunament, i tantes vegades com ha calgut hem exposat els pessimismes que aquest afer ens inspirava. Plantant cara a les elucubracions fantàstiques de certa gent hem sostingut sempre, que l'Anglaterra no'ns donaria el carbó que ella necessita absolutament per si mateixa i pels altres pobles que l'ajuden aqueixes hores decisives per a la humanitat.

I les nostres afirmacions no tenien altra valor que la de l'estudi de la realitat, la experiencia dels fets internacionals. I per aqueix camí tothom hi hagués arribat a les mateixes conclusions, a la convicció íntima de que'l problema de la carestia de carbó tenia l'arranjament satisfactori tan sols dintre les possibilitats intrínsecament espanyoles.

Clar, claríssim, sense una so'nbra de dubte, que el pidolament d'un article de tanta importancia militar com és el carbó, havia de dur-nos fatalment a una intervenció armada. Les paraules que aquest propòsit ha pronunciat el ministre capdevanter, són ben pal·leses i rotundes. El senyor Garcia Prieto, vol inoblidar el pacte perquè des del moment en que's dugues a la practica, Espanya havia d'aprestar-se a la batalla.

El nostre estat precari, la nostra clàssica negligencia ens dur a ésser despessers d'altres països. Res té d'extrany que en el moment de les liquidacions, saldrem sempre en déficit interuacional, que haguem de pagar sempre amb usura totes les obligacions internacionals, i que aduec en hores de tragedia se'ns demani una col·laboració belicosa.

Que l'Anglaterra no'ns dongui el carbó que ella necessita és d'una lògica meridiana. Lo imbecil és que la nostra miseria ambient ens faci propicis a totes les concupiscencies; i que haguem de anar a manlleu oferint com a garantia la nostra propia seguretat i el concurs de la sang del poble.

Encara, senyors, encara

L'altre dia era el senyor Darius Pérez, redactor de «El Imparcial», de Madrid, que amb tota la bona fe demanava que'l Govern aplicés correctius a les campanyes regionalistes que's fan per variis indrets d'Espanya, perquè aquestes campanyes són «separatistes».

No varem voler comentar-ho per deixar-ho en l'oblit, però ara resulta que'l senyor Pérez es vol apoiat amb aquestes tonteries pel «venerable» senyor Ermengol Giner de los Rios.

Aquest senyor, diputat per Barcelona, amb la bona fe que diuen posa en les seves coses, lo qual el fa ésser un senyor massa de bona fe, ha manifestat que volia anar a visitar al ministre de la Gobernació per a sollicitar-li que's castigui a dos moços d'Esquadra que delinquen en el dia de Sant Jordi a set joves, entre ells a un cosí seu, per haver donat varis visques a Espanya per a contestar a altres visques que's digueren en aquella festa.

Com sigui que'l senyor Giner no sab que a casa seva cada hu fa el que vol, li direm que'l dia de Sant Jordi en el Palau de la Generalitat, era una festa nostra, catalana, i no més tenien dret a participar en ella els catalans, puix tot el més que podien fer els fo-

rstators era anar-ho a veure, sense ficar-se al nosaltres fíem o deixàvem de fer.

Però aquells «muchachos», com diu En Giner, no volgueren fer el que fem els catalans que quan ens trobem fóra de Catalunya i assistim a alguna festa en la qual es donin visques de tota mena mentre aquests no ens ofenguin a nosaltres, no ens fiquem en el que no ens demanen, sinó que varen molestar a uns joves perquè cantaven «Els segadors», cançó nostra que podem cantar com a Madrid poden cantar la que vulguin.

Per tant aquells joves varen pertorbar un acte, fessant-se allí on ningú els demanava, i per això els moços d'Esquadra els havien de detenir perquè feien una mala acció.

Ja veu, senyor Giner de los Rios, que no hi ha perquè exigir responsabilitats a aquells moços d'Esquadra que varen complir amb el seu deure.

Està vist que els catalans estem predestinats a haver de sofrir les impertinències de senyors que tenen la virtut de no enterar-se de les coses del dia, sinó que no han après res més des de que eren joves.

Conferencia

S'invita a tots els socis i correligionaris del partit radical a la conferencia que demà, dijous, a dos quarts de deu de la nit, donarà el conegudíssim orador En Antoni Muntaner amb el tema:

«La plutocràcia nacionalista contra la Espanya liberal».

Centre Catala de l'Havana

En la Junta general tinguada l'1 de dia primer de març, el Centre Catala de Mèxic, va nomenar el següent consell directiu per a l'any 1917:

President, Felix Iñesta.
Vis-president, Ramón Torrents.
Secretari, Llorens Estalella.
Vis-secretari, Joaquim Companyet.
Tresorer, Conrad Guasch.
Vocals: Domingo Martí, Emili Ricart, F. de P. Juanico, Lluís Torra, Magi Rius, Alvaru Nicolau, Jaume Jurnet, Josep M. Molas, Josep M. Cunill, Eusebi Vidal.

L'alcalde continúa essent alcalde

En contestació al telegrama que'l president de varies entitats de Barcelona dirigien al president del Consell de ministres demanant que continuï al front de l'alcaldia el senyor marquès d'Olerdola, s'ha rebut el següent despatx:

«Presidente Consejo de ministros a don Antonio Prim.

No hay motivo para dudar de que marquès Olerdola continúe disfrutando confianza Gobierno. La tiene absoluta y merecida».

Nou governador?

Per al cas de que'l senyor Morote es negui en definitiva a seguir al front d'aquest Govern civil s'indica a l'actual governador de Màlaga don Tomás Torres Guerrero, ex-diputat a Cortes per La Almunia de dona Gudiña.

El paper va escàs

El Govern, diuen que va pendre mesures extraordinaries per a fer front a la carestia del paper. Fabrica per compte propi dipòsits populars per a que la gent hi depositin les sobres paperaries...

Admirable és aqueixa previsió governamental. Però sembla que'l paper que s'estalvia d'una banda es llença per l'altra... Així al menys ho ha declarat, creiem que'l senyor Alba, en aqueixos semblants termes: «En Barcelona la premsa ha un verdader derroche de papel».

El senyor Alba deu estar sotscriu a «La Vanguardia». Té raó el ministre de Finances... Per a publicar aquelles mortuories no és necessari tant paper, ni tampoc per a escriure una pila de coses que entrenen tant als nostres periodistes d'ocasió.

Anants i vinents

En l'express de França marxaren ahir al matí els diputats a Cortes senyors Nogués i Peyra.

A darrers d'aquesta setmana i a començ de la vinenta anirà a Madrid, segons es diu, el senyor Lerroux.

ECOS

Un preg.
Se va parlar de concedir totes les facilitats per a que's que no disposen de recursos poguessin admirar les obres de l'Exposició d'Art francès.

Però lo poc que s'ha fet en aquest sentit no és prou per a lo que desitja fer-se. No n'hi ha prou amb donar facilitats a la escola tal o a la corporació qual. Els qui no disposen de recursos ni oportunitats a cap escola ni corporació poden sentir la so'de «entre les obres immortals. I la contemplació d'aquestes obres és una lliçó que no cal negar a ningú».

La entrada a la Exposició deuria ésser lliure un dia a la setmana, quan menys, com se fa en els museus de tot arreu. Ens permetem indicar com a dia d'ontrada lliure els diumenges al matí. Així els qui treballen tota la setmana podrien sentir a Bellor Arts. I el diumenge seria per ells veritablement satisfactiu...

Han errades d'impremta que mereixen un comentari — més que una rectificació. Així la que s'aparegué ahir, re-

petides voltes, en la nota política sobre la Nova Rússia i les Nacionalitats.

Es parlava allí de la nació ucraniana, de l'Ukraina, dels lectors ucranians... Els ginecols devien dir que, què té que veure l'Ucraina amb la política russa... Els maldients es deuen posar a riure... i els bonjans a plorar el «chico de la prensa» que aital disbarat ha escrit.

Però aquests disbarats són inevitables quan els noms històrics surgen de cop i volta en el mar-magnum del treball actual.

Recordo que una senyora qui era incapaç de incorporar en l'erro del pintor Palmara, el qual vivia a París anys i anys, confonia al gran músic Berlioz amb En Hiorot, l'aviador que de primer passà el canal de la Mànega—de la Mànega, senyor existia, de la Mànega—confonia tan mateix l'afar del «Lusitania» amb les misèries de la Lituània, aquella altra nació «l'Uda de les cendres de l'imperi rus».

Rés de uteria, doncs, en la nota d'ahir: sinó l'Ucraina amb totes les lletres... «els nacionalistes catalans no tenim dret a escriure erroniamment els noms tradicionals dels altres pobles, que avui tan valentment il·lusion per la llibertat nacional».

ESTADÍSTICA taurina de la setmana.

Aquests dies els brans s'han sentit un xic pliatos. No més han foradat ni nos de torero: el del galleg Celita. El públic afortunat (i) que ha presenciat l'espectacle de la «cogida» ha estat el de la Vila i Corte. La «cogida», no cal dir-ho, després de la «cogida» va continuar com si tal cosa.

A Huelva ha estat detingut un torero. Per assassinat, per robu, per violació? Fer res de això. El torero detingut, el Vaquerito, és un perfecte ciutadà... No fent altra cosa que armar-se. Per aquest greu delicte els fiances de Huelva exigiran la intervenció política.

Els flamencs tenen l'única gemanollia, exactament igual que el metro de música que el diuemege també volia cridar a la policia en certa festa catalana.

Gazeta d'Art

SALÓ GOYA

Exposició Cesar de Salvador

La pintura del senyor de Salvador, si tingüés la importància que dona una relativa habilitat fora l'alcaloida de tot lo dolent que caracteritza la pintura castellana d'avui. Però adems d'ésser d'una insoportable banalitat en la seva concepció, revela una manca absoluta, completa, total, definitiva de dots per al coneixement de les arts plàstiques, en el seu sentit.

Aquelles coses que fa—no gosem dir que pinta—el senyor de Salvador no són altra cosa que literatura provinciana. Les dones dels seus dibuixos semblen calades sobre un figuri de modes arbitràries.

La nostra feina és la de veure pintura i més pintura. La pintura dolenta, grissa, l'oblidem amb facilitat. La del senyor de Salvador no la oblidarem per anys que visquem... Ni ella ni aquella deliciósissim calavera de carró pedra que posa el senyor Salvador en un dels marcs i que és igual, exactament igual, a les que usen els prestidigitadors per als treballs llurs.

SALÓ PARES

Exposició M. Bertuchi

Paisatges de Tetuan, pintats inge-

nuament a grans capes de color que ni una sola vegada s'intenta dividir. Lo característic de l'obra d'En Bertuchi és l'element pintoresc, cosa que no li imposa grans recerques, doncs se limita en el seu pintar a una reproducció gairebé fotogràfica dels paisatges.

Exposició Rogell Lopez

El senyor Lopez és un pintor de retrats. Totes aquelles característiques de la pintura espanyola del segle XIX que l'apellaven dels grans moviments artístics contemporanis se troben en la pintura d'En Rogell Lopez que no ofereix tant sols ni el mèrit d'una aparent correcció.

FLORIAN.

El descans dominical

El diuemege passat els delegats del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria i de les demés entitats adherides, recorregueren els districtes de la ciutat, per a prendre nota, juntament amb els agents de l'autoritat que's acompanyaven, dels establiments que infringeixen la llei del descans dominical.

Aquesta campanya admirablement organitzada comença a produir els seus efectes, car el nombre d'infractors cada dia és més reduït, segurament degut a la part activa que hi ha pres l'autoritat competent, en virtut de les denúncies que tots els diuemeges són passades a les diferents Tinençies d'Alcaldia.

En el ram de mobles, diuemege el tancament era absolut.

L'Exposició d'Art Francès

Demà dijous és el tercer dia de moda de la Exposició d'Art Francès. Per la tarda, segons lo acostumat, donarà la Banda municipal que dirigeix el mestre Lomote de Grignon, un concert en el Palau de Belles Arts, en preparació del qual s'estan efectuant els corresponents assaigs.

Demà publicarem el programa d'aquesta festivitat, que serà atractiva com totes les precedents i s'organitzarà selecció pública en el gran saló d'aquell Palau.

NOTICIES

AJUNTAMENT

La Comissió de Reforma ha aprovat les fulles d'apreci de les finques número 11 del carrer de la Boria, 4 de la de Filanderes i d de la del Pont de la Parra afectades per la Reforma Interior.

El Tinent d'Alcalde del districte V, don Santiago Andreu, ha circulat els ordres oportunes per a l'arreglo dels empedrats dels carrers del Passatge, Roig, Sant Beltrán, Sant Gerónim, Arc del Teatre, Cadena i altres pertanyents al districte, així com ha oficiat a la Companyia general de Tramvies per a l'arreglo de les entrevies del carrer de Sant Antoni Abad.

—Al Negociat d'Instrucció, Beneficència i Sanitat s'admetran durant 8 dies a començar d'avui dimecres, notes de preus per a l'adquisició d'impresos amb destí al Còs mèdic municipal.

—Avui l'Ajuntament celebrarà sessió extraordinària de segona convocatòria per a acordar entre altres dictàmens el relatiu a les cases referents a l'abasteciment de carn de vedella i al projecte d'obres extraordinàries de sanejament i ornat de la ciutat.

—La Comissió de Cementeris ha acordat adjudicar provisionalment per ésser les notes més ventajoses presentades als corresponents concursos, a don Eduard Bosc l'adquisició d'impresos per al Negociat, Administració i Brigades de Cementeris per 1.594 pessetes; a don Simó Casante l'adquisició de materials del ram de l'Alcalde per als treballs de la brigada de Cementeris per 1.957'25 pessetes i a don Salvador Casadesu l'adquisició de trajes d'istiu per al personal d'enterraments, xofers i ordenances per 1.944'40 pessetes.

—Ahir al matí estigué en el despatx de l'Alcaldia, en visita de saludo, el nou president d'aquesta Audiencia Territorial, senyor Longuè, amb motiu d'haver pres possessió de dit càrrec. L'alcalde accidental va tornar-li la visita.

—L'alcalde accidental senyor Duán i Ventosa s'ha personat en el solar de la Roloma destinat a l'emplaçament de la Casa de Correus per a presenciar les obres d'expansió de l'edifici i terreny que han començat avui les quals probablement quedaran acabades dinsre un deu dies i en disposició de ésser col·locada la primera pedra de l'edifici de referència.

—Per la presidència de la Comissió d'Hisenda s'ha remès una circular als directors de mercats ordenant-los que en objecte de que no puguin existir dubtes respecte als llocs de venda en els mateixos que en lo successiu hagid d'ésser subastats, adems del compliment de totes les disposicions reglamentàries, s'efectuï l'immediat tancament dels indicats llocs fins que després de la subasta es dongui possessió d'ells als nous concessionaris, a fi de que no puguin legalment produir-se reclamacions per part del públic.

—S'ha efectuat la subasta d'arrendament pel terme de deu anys del quiosc de begudes instal·lat davant al número 634 del carrer de Cortis adjudicant-se provisionalment a don Josep Sastre Casas per la quantitat de pessetes 375'55 mensuals.

El tipu de subasta era de 200 pessetes mensuals.

Fou presidida pel regidor senyor Cirera assistint en representació de l'Ajuntament el regidor senyor Mesa. Autoritzà l'acte el Notari don Joaquim Dalmau i Fiter.

—Han visitat al senyor Alcalde accidental els senyors Masó i Torrents i Rubió i Lluch de l'Institut d'Estudis Catalans i el senyor comte Lavern i

don Narcís Pla i Daniel de l'Associació mútua de propietaris contra incendis.

GOVERN CIVIL

El comte de Figols ha conferenciat amb el governador civil interí respecte de les peticions formulades pels obrers de les mines de Figols i de l'actitut dels mateixos.

—El secretari de la Societat d'Industrials mecànics i metal·lúrgics visità al governador civil interí amb objecte de pregar-li insisteixi prop del Govern en la necessitat de que's prohibeixi l'exportació de metalls.

El senyor Die i Mas oferí atendre el preg.

—Entre altres persones, visitaren ahir al senyor Die i Mas per a parlar-li de diferents assumptes el vis-consol de França, el senador senyor Daurella, l'alcalde de Badalona i l'administrador principal de Correus senyor Mernéndano. També el visità una comissió d'estudiants.

—Ha sigut destinat a aquesta Inspecció de Seguretat el funcionari de policia don Manuel Cavestany, germà del delegat del mateix cognom.

—El nou president d'aquesta Audiencia, don Bernard Longuè, complimentà ahir al governador civil interí.

—El general Alfau ha proposat al Govern, havent sigut atesa la seva proposta, que retornin a les respectives guarnicions els quatre esquadrons d'hisars, dos de la Prímepesa i dos de Pavia, que havien sigut enviats d'Alcalá a aquesta ciutat.

—El Comitè d'Acció Social i Benèfica ha conseguit ja algunes millores per als individus del còs de policia que tinguin sous inferiors a 2.500 pessetes.

—Els funcionaris de referència satisfaran, començant el dia primer de Juny vinent, un ral al mes, rebent en canvi, en cas d'enfermetat, un socors de tres pessetes diàries. També els serà permès tenir lliu a la Casa de Salut «La Alianza» en cas de que sigui això preferit al cobro del socors.

EL TREBALL

En reunió celebrada pel Sindicat de cilindradors i similars s'acordà adherir-se als acords presos en l'Assamblea de Madrid pels delegats obrers; donar varies conferències de propaganda sindicalista, i fer un donatiu de 20 pessetes als cilindradors en yaga.

—Convocats per la Confederació Regional del Treball i per la Federació de grups anarquistes de Catalunya, es celebrà demà, a dos quarts de deu del vespre, al Centre Obrer del carrer de Mercaders, 25, una reunió de Juntes i delegats de les Societats obreres de Barcelona.

—El Comitè de la Federació de paletes de Barcelona i son radi recorda a sos associats que el dia 15 acaba el plaç concebut als contractistes d'obres

per a que contestin a la demanda que els fou presentada el passat mes de febrer, consistent en un augment de dos rals en el jornal diari.

—A Sans i a Sant Martí, cel·lebraren anit mitings els obrers cilindradors.

El del Cine Montaña fou presidit pel company Sever Montel, i el de Sans, pel company Batista.

Feren ús de la paraula Joan Banchs, Joan Aguilà, Lluís de Val, Lluís Serra, Francesc Blanch, Manel Goset, Jaume Roca i Josep Roca.

—Els oradors es lamentaren de l'actitut dels patrons que, mentres augmenten còs volen el valor de lo que venen, paguen les primeres matèries al tipu que signala el mercat i gasten en lèstes i en luxe un dineral, es neguen a concedir dos rals mes diaris a sos obrers, que els necessiten a causa de l'enclaustrament de les subsistències.

Els dos mitings es veieren molt concorreguts.

No's produïren incidents.

—Demà, dijous, dia 10, En Angel Pestana donarà al Sindicat de fusters, carrer del Pou de la Creu, 14, una conferència per a tractar de la «Organització sindicalista».

ESPECTACLES

Demà a la tarda es representarà «Jesus que torna», al teatre Tivoli.

El dissabte tindrà lloc al mateix teatre l'estrena del drama d'En Frederic Oliver «El crim de todos» per la companyia Corbeña.

—El divendres tindrà lloc al teatre Còmic l'estrena de l'En Penella «El gato montés», en la qual pendrà part la tiple Mercè Melo, el baríton Marmel Russell i el tenor còmic Rafel Diaz.

S'estrenaran cinc decoracions d'En Castells.

—El dijous a la tarda es representarà al teatre Novetats l'òpera d'En Penella «El gato montés».

—La companyia francesa del Teatre de Varietats de París de la que forma part Amelia Dieterle donarà en el gran Teatre Espanyol, sis funcions durant els dies 30 i 31 de maig i 1, 2, 3 i 4 de juny.

En son modern i interessant repertori figuren les precioses comedies «El Rey» i «El Príncipe consorte» que se posarà en escena amb la mateixa suntuositat que quan s'estrenà a París.

Lo escollit del repertori, la perfecta execució que's dona a les obres, la bellesa de les artistes i la suntuositat de la «mise en scene» faran que sigui una brillant temporada la que's prepara en aquest teatre.

—En el teatre Asiàtic el pròxim diuemege a la nit, tindrà lloc una representació extraordinària de l'aplaudit drama d'En Cornet «La Foscra», per la companyia Santacana.

—Les gents, portades de la mà pels caricaturistes, han cregut que don Santiago Rusiñol els brindava amb una nova farsa en la seva tragi-comèdia «L'auca del senyor Esteve». Van equivocar-se.

MATRIZ

CURA SIN OPERAR, càncer, tumors, punzades horribles, flujo sangre, lagas, congestión, irritación con dolor sordo en las caderas y vientre, flujo blanco, deformación y debilidad que ocasionan la esterilidad y la propensión al aborto, descomiso, etc. Las señoras deben cuidarse del más ligero síntoma en su matriz para evitar graves males; al principio todo se cura fácilmente. Fendemos del EMBARAZO, parto y sobrepeso. Aplicación del tratamiento Rohegel, en la ESTERILIDAD, con resultado positivo en el 98 por 100 de los casos, no habiendo lesión grave irremediable. Birinirse con detalles a la CLINICA MATEOS, Arenal, 1, MADRID. Consulta gratis y por carta.

«L'auca del senyor Esteve» és una cosa seria, tan seria que'l seu autor ha tirat a les gràcies no ja tota la carn sinó tot el seu cor.

En veritat pot dir-se que qui vegi «L'auca del senyor Esteve» veurà la vida d'un fundador de ciutats, de ciutats tan aimades per nosaltres com aquesta Barcelona del senyor Esteve.

MUSICALS

La Associació Musical de Barcelona ens comunica que en vista de l'èxit conseguit per l'eminent pianista Stenial i a progs de nombrosos socis i abonats, ha pogut conseguir de dit concertista prengui part en la segona matinee el vinent diuemege dia 13.

VARIA

Demà dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc en el «Casal Provincial Girou» (en constitució), Lladó, 7, una audiència de sardanes a càrrec de la renombrada cobla «La Salvana», de Cassà de la Selva.

- Gran Baleari

Vichy Català

Caldes de Malavella (provincia Girona). Estómac, feiga, melisa, reuma, diabetes. Temporada de primer de maig a 30 d'octubre. Llum elèctrica.—Camp de Tennis. Administració Rambla de les Flors, 18 entressol.

—En la reunió general celebrada el diuemege passat per a organitzar la commemoració del XXIX aniversari de l'Exposició Universal de 1888, s'adoptaren unànimement els acords enunciat a la celebració de la Missa solemne al Camaril de la Mercè, en sufragi dels morts fins la festa, d'entre els organitzadors d'aquell Gran Certamen Internacional.

—Es procedí finalment a omplir les vagues produïdes en la Comissió general permanent. Aquesta Comissió portarà a efecte, amb tota urgència, els treballs necessaris per a que's actuï acordats revesiteixi tota la solennitat.

—L'orquestra «Els escolars» de Sant Sadurn de Noya, va donar ahir a la tarda un concert a la Presó celular, amb la cooperació del cor d'aquell establiment.

—Augmentant la resistència de l'organism-

Dimecres Reportius d'EL POBLE: CATALA

AVIACIO

EDUARD FELIU

El primer català que pilotant un monopla vola damunt Catalunya

No ignora pas ningú la fundació des de fa algun temps, per la casa constructora d'aeroplans «Pujol Comabella i Companyia», de l'Escola Catalana d'Aviació que porta per principi fundamental afavorir el desenvolupament de l'aviació a la nostra ciutat al crear per medi de l'estudi a la pràctica els pilots-aviadors.

La manca força favorable que des de bon principi empenygué l'esmentada Escola, i el número considerable d'aspirants amb qui compta, immediatament després de llur fundació, són palpables proves de l'entusiasme increment que des d'uns anys a n'questa part ha anat prenent a la nostra capital, el més efecte dels esports, l'aviació.

D'aquí n'edevingué la fel·lig idea de crear a Barcelona una escola d'aviació, puix adems de la França i visitant la necessitat de posseir la que tenia la ciutat comtal, li requeria, no ja baix el punt de mira deportiu si que també baix l'industrial, puix altres localitats de no poc menys importància que la nostra, ja l'havien creat.

Després de no pocs esforços, i demostrant un amor al deport i també a Catalunya, perquè no' uns quants homes amb una força de voluntat lloable per tots conceptes, volem dir els senyors Pujol Comabella i Companyia, casa catalana que com hem anteriorment dit es dedica a la construcció d'aeroplans per a la aviació, fundà l'Escola que tan bon acolliment tingué desseguida.

La casa fundadora tingué l'honor de cedir la direcció de l'escola al famós aviador nuntanyès En Salvador Hedilla, al qual tants llores conquereix en el formidable raid Barcelona-Palma, i al que's revelà com a la primera figura de l'aviació espanyola quan la arriada signa la travessia Barcelona-Santander.

Més, de les clares i intel·ligents explicacions del senyor Hedilla, amb l'interès i l'estudi demostrat per sos alumnes, han començat ja a florir els primers fruits que sempre són els més difícils.

Era el passat diuemege, que un intel·ligent alumne, un entusiasta esportista i distingit cronista deportiu, el nostre «volvolet» company en la premsa En Eduard Feliu, realitzava en l'Aeròdrom de l'Escola denominat de La Volateria (Prat de Llobregat), un vol sobe, pilotant el monopla Vendome Le Rhoo, 60 H. P., amb el que s'el·leva a més de 400 metres, dirigint-se seguidament sobre'l mar on hi realitzà amb gran seguretat i perfecció varies i notables evolucions, com un perfecte pilot, regressant a la mateixa manera a l'Aeròdrom, i després d'haver evolucionat

novament damunt d'ell aterritzà fel·lig i magistralment.

Aquest important vol portat a cap pel valent Feliu, figurarà en els anals de l'història de l'aviació catalana, puix ha sigut el company Feliu el primer català que pilotant un monopla, ha volat sobre Catalunya.

Ha sigut aquest indiscutible èxit demostració clara de l'avenc a passos gegants que va prenent a Catalunya l'aviació, mercès tot a la encoratjadora obra de l'Escola Catalana d'Aviació. És tant gran l'entusiasme i l'interès que posseïxen els catalans de la venenble entitat que creiem completament inútil la tota alenació; per això, dintre la nostra humilitat, deixem de fer-la.

I ara permetin-nos els senyors Hedilla i Feliu que'ls hi donguem la nostra més entusiasta felicitació a l'empresa que pregal's hi segueixin la tasca empresa, per a pognor donar així un dia noves glòries a Catalunya.

S. AVIA PEY.

HIPICA

Carreres de cavalls a l'Hipòdrom

Un dia esplèndid, magestós, excepcionalment magestós, va volguer acompanyar la data de la primera carrera del programa que ha format la Societat de Carreres de Cavalls de Barcelona.

I una concorència nombrosa, nombrosíssima, com no ens haguerem pogut mai imaginar per optimistes que haguessim sigut, acudí entusiasta a la festa.

Els passeigs i les pistes de l'Hipòdrom es veien materialment inundats d'espectadors, resultant, de molt tros, petita la tribuna que en el lloc de lliure circulació hi ha aixecada per a contenir tanta gent.

El lloc destinat a públic es veia també concorregut cosa que no's estranya, doncs, no creïem que al sol anunci d'aquestes carreres pogués desportar tant d'interès, tenint en compte la poca afició que hi ha entre nosaltres en aquest elegant deport i el notable factor que obtingueren les darreres carreres celebrades en l'esmentat Hipòdrom de Càn Tunis.

Així doncs, podem calificar d'èxit real, d'èxit veritat, l'obtingut pels organitzadors de aquestes carreres.

A dir veritat, per això, realment se'l mereixien, ja que en tots els seus punts i detalls han pogut apreciar un gran coneixement en lo que's portaven entre mans i una perfecta organització en tots els sentits.

Vagin, doncs, des d'aquestes ratlles, adreçats els nostres més corals remerciaments a tots aquests elements que han contribuït a la fel·lig realització d'aquestes carreres les quals han proporcionat a nostra cultura ciutadana la grata satisfacció d'un espectacle al qual, per la seva preponderància, ja fa temps hi té dret Barcelona.

Les proves del primer dia i els resultats de les mateixes foren:

PRIMERA CARRERA. — Premi Fongravol. Distància 1.800 metres. Hi prenien part els sis cavalls inscrits.

Efectuà la carrera, sol, el cavall «Mimosa», del marquès de Villamajor a igual el Jurat acordà concedir-li un temps de 2 m. 30 s. empleant ell en recorrer aquella distància en 2 m. 22 s.

SEGONA CURSA. — Premi Farnesio. Distància 2.000 metres. Hi prenien part els sis cavalls inscrits.

Ordre d'arribada: Primer. «Epsilon», montat pel tinent senyor Botín, de l'Escola d'Equitació Militar. Temps 2 m. 18 s. 1/5.

Segon. «Prusian Bleu», montat pel tinent senyor Villegas, del regiment dragons de Santiago, 2 m. 18 s. 3/5.

Tercer. «Babica», del regiment caçadors d'Alfons XIII.

Les apostes es pagaren a 13'50 pessetes per duro el guanyador i a 7 i 750 pessetes els col·locats.

TERCERA CURSA. — Premi Faro (a reclamari). Distància 1.800 metres. Hi prenien part cinc dels sis cavalls inscrits.

Ordre d'arribada: Primer. «Tibby», del comte de la Maza. Temps, 1 m. 58 s. 1/5.

Segon. «Le Sacre», del duc de Toledo. 1 m. 59 segons.

Tercer. «Fripón III», del duc de Toledo. Les apostes es pagaren a 32'50 pessetes per duro el guanyador i a 14 pessetes els «placés».

QUARTA CURSA. — Derby de Barcelona. Distància 2.400 metres. Hi prenien part set dels deu cavalls inscrits.

Retirats: «Virgilius», «Esson» i «Gual».

Ordre d'arribada: Primer. «Son Phoenix», de Mr. Monier Forest. Temps 2 m. 36 s. 4/5.

Segon. «Explorateur», del marquès de Villamajor, 2 m. 37 s.

Tercer. «Souvenir d'Exil», del duc de Toledo. Les apostes es pagaren a 20 pessetes el guanyador i a 12 i 25'50, respectivament, els «placés».

QUINTA CURSA. — Premi Camilo Fabra. Distància 3.200 metres. Hi prenien part quatre dels cinc cavalls inscrits.

Retirats: «Epsilon».

Ordre d'arribada: Primer. «El Rito», del duc de Toledo. Temps 3 m. 34 s. 1/5.

Segon. «Explosif», del marquès de Villamajor, 3 m. 34 s. 4/5.

Tercer. «County», del marquès de San Miguel.

I la gent venia satisfeta i encantada del brillant resultat obtingut en aquest primer dia, esperant amb confiança de que les curses dels propers dies 10, 11 i 17 es veurien no tant, sinó més concorreguts encara que, la del diuemege passat, que deixà en l'anil de tota un emotiu i bell record.

FUTBOL

D'ENTRENAMENT

ESpanyol-Atletic

Al camp de C. R. C. D. Espanyol jogaren el diuemege els primers equips d'aquest club i de l'Atletic de Sabadell.

Guanyà l'Espanyol per dos goals a un. El dels anafel·lencs fou entrat de penalt per falta de l'Urgell a l'arc de goal.

L'Espanyol feu dos goals excel·lents des del primer entrat per En Gassó d'una short impari i el segon per l'Alvarado. Aquest goal fou el Joe de la temporada. L'Alvarado passà tot sol des de la porta blau-blava les tres línies contraries rematant la seva jugada amb un short immens. Fou tan admirable aquest goal com el celebre goal d'En Kinkó de memorable partit Vasconia-Catalunya.

me per l'absorció dels aliments ben digerits, i l'absorció de l'assimilació, no hi ha dubte que la nutrició ha d'esser normal. Així els passos a Catalunya que usen l'Elisir Estomacal de Saiz de Carlos.

Avui, dimecres, a dos quarts de deu de la nit, don Marián Anglada donarà a l'Ateneu

Enciclopèdia Popular (Carmen, 80) una conferència, desenvolupant el tema:

"La vida universal".

Dita conferència que serà pública, forma part del cicle que dit Ateneu ha organitzat amb la Societat Astronòmica d'Espanya i d'Amèrica.

Informació Telegràfica i Telefònica

Servei especial d'EL : POBLE : CATALA

La Guerra

França i el Congrés socialista

París, 8.—Com sigui que'l ministre de l'Interior, M. Malvy, va negar darrerament els passaports a les personalitats que proposaven entrevistar-se a Kienthal amb els representants dels socialistes dels països enemics, es considera indubtable que també els negarà als representants de la minoria dels socialistes francesos que ha acordat anar a la conferència socialista internacional de Stockholm.

Els queviures a Holanda

Lyon, 8.—La secció d'Holanda del Aiguallenc Staats Party neerlandais, partit de l'Independència, acaba de dirigir una petita nota al ministre de l'Interior, president del Consell de ministres, per a demanar-li:

Primer: Que fassi assegurar la duració de l'estada en Holanda dels nois alemanys que actualment es troben allí.

Segon: Que prohibeixi per al pervindre tota nova arribada a Holanda de nois alemanys.

Opinin els autors de la petició que és inadmissible el nutrir als nois alemanys quan l'existència de queviures és cada dia més limitada, en virtut de que els alemanys tiren a fons deliberadament als vaixells holandesos carregats de blat consignat al Govern de Neerlandia.

Els polacs i Rússia

Lyon, 8.—Es comunica de Petrograd que 102 oficials presoners d'origen polac han enviat al senyor Goutchikov, el següent telegrama:

"Convençuts que la veu del poble polac que sigui forta, un exèrcit propi trobaria salutosa acollida a vostre, debem manifestar-li que nosaltres estem disposats a combatre per la llibertat dels pobles i posar-nos del costat de la fraternal i potent Rússia.

Sollicitem l'honor de poder entrar els primers a les files del primer exèrcit polac que vos organitzat.

Comunicats oficials

París, 8.—Comunicat francès.

Durant la jornada l'enemic no ha renovat les seves temptatives a la regió del nord del Mol de Laffaux i al Camí de les Dames. La lluita d'artilleria ha continuat amb violència, especialment cap a Hurbtobis i al sector de Craonne, on els nostres trossos han consolidat les seves posicions a l'alta plana de Calonne. Segons les declaracions de presoners fets en aquesta part del front, quatre regiments francesos que han participat en les infructuosos atacs de la nit passada en aquesta alta plana, han sofert pèrdues grosses.

Al nord de Reims hem efectuat amb èxit una operació de detall que ens ha permès ampliar sensiblement les nostres posicions del sud de Spignieu. Hem fet un centenar de presoners, entre ells dos oficials.

Activitat mitjana de les dugues artilleries en el restant del front.

Comunicat belga:

Rés a senyalar.

Comunicat britànic de la nit:

L'enemic ha llençat aquesta tarda, per tercera vegada, un fort contra-atac contra les nostres noves posicions del sud de Souchez. La primera onada d'assalt, que ha conseguit arribar a la vassant de davant les nostres línies ha estat destruïda pels nostres focs d'infanteria i ametralladores. Les onades següents, agafades sota els nostres tirs de contenció, han retrocedit en desordre. Ni un sol alemany ha pogut arribar a les nostres posicions.

Un fort destacament enemic, agafat aquest matí en terreny descobert sota els focs de la nostra artilleria i les nostres ametralladores, prop de Bullecourt, ha sofert pèrdues importants.

Els nostres pilots varen executar ahir bona tasca, malgrat el fort vent. Varen fer caure sis aparells alemanys, un dels a les nostres línies. Un altre va aterrar i desaparar. Tres dels nostres aparells no han tornat.

Comunicat francès de l'exèrcit d'Orient:

Accions d'artilleria en tot el front.

Un atac efectuat el dia 5 per contingents francesos i venizelistes de la regió de Salónica, ens ha permès ocupar les avançades enemigues en un front de cinc kilòmetres. Un contra-atac búlgar per recuperar les posicions perdudes, ha estat rebutjat amb un reglament venizelistes, que ha fet alguns presoners en aquestes dugues accions. Les tropes venizelistes s'han portat brillantment.

Comunicat oficial rumà:

En tot el front es lluitaven petites lluites i focs de fuselleria en varis sectors. L'artilleria rumana canoneja efectivament el poble de Dien i els dipòsits enemics.

Lo que diu un corresponent

París, 8.—Dien de Londres que un corresponent militar escriu que les noves posicions conquistades pels anglesos prop de Souchez, les han posat més prop de Lens.

Amb aquesta conquesta, els alemanys es troben en difícil situació.

L'enemic, diu el corresponent, s'esforça inútilment en evitar l'avenc, sofrint grosses pèrdues.

Malgrat de l'esforç alemany, prop de Lens, Fargos i Bullecourt, en els tres últims dies han perdut els alemanys més de 60.000 homes.

Els Estats Units i els neutrals

París, 8.—"Le Temps" publica les següents ratlles:

El Govern americà dedica tota la seva atenció a la qüestió de l'embarg de les mercaderies destinades als països neutrals limitats a Alemanya.

Al semblar, el president Wilson no autoritzà mides massa severes que poguessin perjudicar als petits Estats i particularment a Holanda, però d'altra part tampoc permetrà el que Alemanya pugui aprofitar-se de les ventajoses condicions a les quals es venen en consideració a la neutralitat.

Es coneix molt bé que Holanda ja varies vegades ha sigut objectiu d'atacs amenaçats amb la mateixa sort de Bèlgica.

El punt de vista dels americans és idèntic al del Govern dels petits Estats, com Noruega, Suedia i Dinamarca.

Per aquest motiu se'ls advertirà segurament que han d'adoptar estrictes mides per a que res pugui entrar a Alemanya.

Dites mides deurán ésser eficaces i no solament verbals.

Una rèplica

Carnarvon, 8.—Un telegrama de Berlín anuncia que'l ministre xilò havia demanat els seus passaports i anunciava la ruptura de les relacions diplomàtiques fou telegrafiada a Londres des de Holmstad.

Fou publicada en varis periòdics com procediment d'origen digne de crèdit.

Un despatx posterior de Berlín admet ara que aquesta informació era completament inventada.

L'accló aeri

Carnarvon, 8.—En la matí del 7 un aeroplà de l'adversari va aparèixer sobre l'arribada al nord de Londres tirant quatre bombes.

Mort un home i ferida una dona. Sols causats lleugers desperfectes.

Rússia no vol la pau

Carnarvon, 8.—Un telegrama de Petrograd diu que la crisi que sorgeix a conseqüència de la nota de Miljukoff sobre els objectius de guerra de Rússia ha passat, deixant al Govern provisional en situació més forta que abans.

Els corresponents dels periòdics anglesos a Petrograd diuen:

Els homes d'Estat com ho són del Govern provisional i la correcta actitud adoptada pels delegats dels obrers i soldats, no varen deixar que arribés a ésser perillosa la situació.

Tots els soldats estan ara positivament al costat del Govern provisional, mentre que les espies alemanys i els agents de l'anterior règim han fracassat.

El Consell d'obres i soldats una vegada més posà de manifest que està en contra d'una pau per separat i es mostra ansios de veure complides les obligacions de Rússia per amb els aliats.

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

El president del Consell

Madrid, 8.—El president del Consell no ha rebut aquest matí als periodistes perquè ha hagut d'assistir a la boda de la filla d'un parent seu.

Ha encarregat al subsecretari que manifestés als reporters que no hi havia cap novetat al telegrama oficial que comunicava la dimissió del Sr. Salazar.

El ministre de la Governació al despatx amb el rei ha signat a la firma els següents decrets:

Admetent la dimissió de don Teodor Izquierdo, governador de Castelló, i nomenant a substituir-lo a don Ricard Aparicio, ext diputat a Cortes per Còrdoba.

Comentant d'acord amb la llei d'adaptació, en el càrrec d'inspector general de sanitat al doctor Martín Salazar.

Ha anunciat el ministre als periodistes que per a la provisió de la sub-inspecció general de Sanitat, vacant per la mort de don Eloi Bejerano, s'anunciarà aviat l'oportú concurs.

Contra un pel·legri

Madrid, 8.—Notícies de Saragossa confirmen que en el poble d'Epila s'amotina la gent contra En l'iburi Herrera, que deia ésser pel·legri i duia els atributs corresponents. Es suposa que volia emportar-se un noi de nou anys. El poble el perseguí a garrotades i cops de pedra.

L'alcalde i uns guardies civils el portaren a la presó. Els grups intentaren assaltar-la i impedir-ho la guardia civil. El noi diu que'l pel·legri li digué que l'assassinaria si no l'acompanyava. El pel·legri ho nega. S'aguarda a la presó. Ha sofert greus lesions. El veïnat està excitadíssim.

De Governació

Madrid, 8.—El subsecretari de Governació ens ha dit que no tenia cap notícia que comunicat als periodistes.

Lo que diu

"La Correspondencia de España"

Madrid, 8.—Diu "La Correspondencia de España":

"Les impressions que el Govern té de Barcelona són molt tranquil·litzadores i allunyen tot temor de perturbació de l'ordre."

En vista de que la normalitat està completament restablerta, el capità general de la quarta regió, ha proposat al ministre de la Guerra que tornin a les seves respectives guarnicions els quatre esquadrons de húsars, dos de la Primícia i dos de Pavia, que havien sigut enviats d'Alcalá a Barcelona.

La proposició del general Alfau ha sigut acceptada i s'han donat ordres per al retorn de aquests quatre esquadrons.

El general Aguilera al Marroc

Madrid, 8.—Es diu que aviat marxarà al Marroc el ministre de la Guerra per a informar-se del fundat d'algunes campanyes periòdiques referents a l'acció d'Espanya en aquell territori.

D'Instrucció Pública

Madrid, 8.—Parlant amb el ministre d'Instrucció Pública ens ha dit:

Ahí estigué a l'Exposició de Belles Arts. Els treballs van molt bé.

El jurat nomenat com vostès haurán vist, està format per persones respectables i molt coneixedores d'art.

S'han presentat 800 quadres. Ara s'està fent la selecció i caldrà que d'aquests s'exposaràn de 600 a 650.

Hi ha molta esculptura i molt bé.

El divendres en el meu despatx amb el rei, quedarem conformes respecte de la fetxa de l'inauguració i demés detalls.

Crec que s'inaugurarà la Exposició el dia 23.

Se donaràn facilitats per a que puguin fer informació als artistes i als periòdics.

Vui que'n els locals de l'Exposició hagi conegut populars establint-se preus econòmics per a que puguin assistir a ells tots les classes socials.

Sobre els torpillejaments

Madrid, 8.—Els periodistes han preguntat al senyor Burell si el Govern tenia projectats concrets dels tres torpillejaments de vaixells estrangers davant de Santofia, i el ministre ha contestat negativament.

Un rumor

Madrid, 8.—Per notícies arribades de San Sebastián es diu que la promesa d'aquella localitat acull el rumor de que a l'assalt de la nit del dimecres al dijous, estigué i sopà en companyia d'algunes persones el comandant del submarí alemany la trágica actuació del qual es mostrà aquests dies.

Parla el ministre d'Estat

Madrid, 8.—El senyor Alvarado al rebre al migdia als periodistes ha dit que l'havia sorprès d'una manera extraordinària que "El Liberal" hagi recollit un solt d'un periòdico de Biarritz dient que les taronges que exportem de Valencia estaven emmanatzades.

—Precisament—ha afegit el ministre—el senyor Osma, que's trobava a Biarritz quan es publicà aquesta notícia, per patriotisme, fou el necessari per a comprovar-ho i tirar-ho per terra, conseguint de les persones sensates i les autoritats rectifiquessin la notícia.

Solament morí aquells dies un nen de cinc anys, però fou a conseqüència de pericarditis, sense que tingués relació en res amb les taronges.

El senyor Osma s'ha apanyat a informar extensament al ministre d'Estat d'aquest succe.

El senyor Alvarado s'ha lamentat de la facilitat amb que s'acull a Espanya tota mena de rumors que més que a ningú ens perjudiquen a nosaltres mateixos.

Preguntat el ministre d'Estat sobre els expedients del torpillejament de "Mamelenas", ha dit que encara no ho havia ultimada el ministre de Marina, perquè mancaven alguns informes.

Ha dit també el ministre d'Estat que ja no vindrà a Madrid l'embaixador rus que havia estat designat pel Govern provisional i que en son lloc havia estat nomenat l'actual ministre de Rússia a Stokholm que també ha descompenyat el càrrec de conseller de l'embaixada d'aquell país a París.

Notícies de Palau

Madrid, 8.—El rei, després de despatxar amb els senyors García Prieto i Alba, rebé als senyors Groizard, Gasset i Salvador (don Amós).

Aquest darrer li fou entrega de la medalla que el Banc d'Espanya acunja per al senyor Echegaray.

Parla el Director de Comerç

Madrid, 8.—El Director de Comerç ha manifestat als periodistes que havia dirigit una circular als governadors a l'efecte de que siguin aliats tots els obrers que desitgin anar a treballar a les mines de carbó d'Astúries i especialment els picadors.

Les accions de la companyia naviera "La Blanca" s'han convertit ja en nominatives, quedant entre persones espanyoles, totes conegudes i de perfecta garantia.

Espera el senyor Nicolau que d'un moment a l'altre arribi a l'arribi a l'Argentina un altre vaixell espanyol per a carregar també blat comprat pel Govern espanyol.

Aquesta primera importació suma la quantitat de 15.000 tones, tenint fetes el ministeri d'Henda comptes per més 35.000 tones que successivament s'aniran portant a Espanya.

Per últim ha dit el Director de Comerç que tracta d'intensificar la producció de carbó tant com es pugui, i s'irà en part a solucionar el conflicte de l'abastament amb els trens ràpids creant ultimament.

Un reporter li ha preguntat si era cert que el stoc de carbó anglès, com s'havia dit, estava per acabar-se.

El senyor Nicolau ha afegit en part la resposta, indicant que la solució d'aquest problema depèn en absolut del convenent consens a Londres pel maquet de Cortina, el qual, com se sab està pendent de ratificació.

El president del Congrés portugués

Madrid, 8.—Ha marxat a París, acompanyat de la seva esposa el president del Congrés de diputats de Portugal, don Antoni Masera per a seguir el seu viatge a Roma.

L'alcalde de Barcelona

Madrid, 8.—La estada a la Cort de l'alcalde de Barcelona, ha tingut més significació política que econòmica.

Demà regressarà a Barcelona el marquès d'Olinda, molt satisfet de l'acollida que ha tingut per part del nou Govern.

El senyor Morote

Madrid, 8.—El governador de Barcelona no té decidida encara la fetxa de son regrés a Barcelona.

Assumptes de Barcelona

Madrid, 8.—També han marxat a Barcelona el comte de Caralt i el vocal secretari del Foment del Treball Nacional.

Retornen molt satisfets de l'acollida que els hi han dispensat els ministres, en quant a assumptes han tingut que tractar amb ells.

No han pogut resoldre res sobre les assumptes tractats, però que alguns d'ells requereixen gestions internacionals.

En quan als que depenen d'aquí, tindran favorable solució a son temps.

Conferència del senyor Cambó. El problema econòmic després de la guerra.

Madrid, 8.—A la Residencia d'Estudiants ha donat el senyor Cambó una interessant conferència aprop dels problemes econòmics i financers que es plantejaran quan acabi la guerra.

Assistí nombrosa concurrència entre la qual figuraven molts catòdric i els diputats senyors Urquiza, Silió i Vincent.

La conferència fou d'interès i demostrà que no preocupava a Espanya els problemes econòmics i financers i feni ressaltar la necessitat d'estudiar-los degudament, per la repercussió que d'ells sofrim.

Fou un examen detingut de la quantitat a que pujaràn els deutes de guerra, suposant que aquesta acabi en Setembre, a Anglaterra França i Alemanya.

L'augment dels deutes—digué—és fantàstic i els càrrecs financers presenten caràcters d'un volum insuportable.

Referint-se a l'entrada en la guerra dels Estats Units, digué que és solament per exercir de prestamista.

Abans—afegí—pagaven els vençuts indemnitzacions de guerra, però ara no hi ha qui pensi en això.

Tots procurem solament en salvar-se de la bancarrota creant impostos especials.

Es precis estudiant amb la manera d'aplicar-los.

Les duanes depenen del comerç exterior i de les tarifes.

No hi ha que esperar augment de comerç sinó disminució voluntària, perquè s'adoptaran mides per a restringir la sortida del comerç.

L'augment de les tarifes portarà aparellada la disminució del consum dels productes.

Si s'apliquen els impostos a primeres matèries destinades a l'interior, la conseqüència immediata serà la restricció del consum. Ademés, així hi ha que portar-ho amb euidado, doncs pot destruir les indústries.

Els articles de luxe podrán recarregar-se però disminuirà la producció.

Els drets d'importació no hi ha que somiar en que desapareixin, i si únicament per aquells productes que necessiti el país, ja hem vist lo que ha passat amb el salit de potassa d'Alemanya i amb el salitre, però tampoc es pot abusar, perquè la química s'encarrega de substituir-los.

L'augment de la contribució territorial portarà com conseqüència l'encareïment dels productes de la terra.

L'impost sobre l'Indústria i sobre'l comerç és un repercutió fatal per a l'encariment de la vida.

L'augment dels drets reials sobre títols nobiliaris pot fer-se fins a cert límit, perquè el abús trauria la defraudació.

L'impost sobre la renda global no resoldrà el problema, perquè afectaria a totes les riqueses i aquestes a sa vegada ho farien repercutir en l'encariment dels articles.

La resolució del problema per mitjà del impost, únicament seria possible en un país condicionat per a pagar-se desenvolupant el paradament dels demés. L'impost sobre les fortunes sembla a primera vista que resol el problema, però si s'estudia pràcticament, se aprecien els trastorns que produirà la seva implantació en totes les riqueses, i probablement econòmic no resistirà la dura proba.

Molts crouen que constitueix una solució la nacionalització de les riqueses naturals i la explotació dels serveis públics per compte de l'Estat però amaga que l'Estat té que vendre més car per les dificultats que ofereix la expropiació.

La situació actual és una paradoxa perquè sembla que els països en guerra s'arruïnen, però, en realitat s'enriqueixen.

Per a demostrar això, cita l'orador lo ocorregut a Anglaterra, on varia particularment se han enriquit en 96.000 milions.

L'Estat—següent dient—deuria procurar que el paper de guerra desaparegués.

Si els ciutadans el retornessin sense cobrar la situació estaria salvada.

Hi ha molts exemples com el de França, o després d'ocorreguda una banca-rot, vingut un saqueigament econòmic.

La banca-rot, ara, hi ha molt interès per evitar-la, encara que a vegades una banca-rot eviti la revolució.

Si s'apliquen els impostos a primeres matèries destinades a l'interior, la conseqüència immediata serà la restricció del consum. Ademés, així hi ha que portar-ho amb euidado, doncs pot destruir les indústries.

Els articles de luxe podrán recarregar-se però disminuirà la producció.

Els drets d'importació no hi ha que somiar en que desapareixin, i si únicament per aquells productes que necessiti el país, ja hem vist lo que ha passat amb el salit de potassa d'Alemanya i amb el salitre, però tampoc es pot abusar, perquè la química s'encarrega de substituir-los.

L'augment de la contribució territorial portarà com conseqüència l'encareïment dels productes de la terra.

L'impost sobre l'Indústria i sobre'l comerç és un repercutió fatal per a l'encariment de la vida.

L'augment dels drets reials sobre títols nobiliaris pot fer-se fins a cert límit, perquè el abús trauria la defraudació.

L'impost sobre la renda global no resoldrà el problema, perquè afectaria a totes les riqueses i aquestes a sa vegada ho farien repercutir en l'encariment dels articles.

La resolució del problema per mitjà del impost, únicament seria possible en un país condicionat per a pagar-se desenvolupant el paradament dels demés. L'impost sobre les fortunes sembla a primera vista que resol el problema, però si s'estudia pràcticament, se aprecien els trastorns que produirà la seva implantació en totes les riqueses, i probablement econòmic no resistirà la dura proba.

Molts crouen que constitueix una solució la nacionalització de les riqueses naturals i la explotació dels serveis públics per compte de l'Estat però amaga que l'Estat té que vendre més car per les dificultats que ofereix la expropiació.

La situació actual és una paradoxa perquè sembla que els països en guerra s'arruïnen, però, en realitat s'enriqueixen.

Per a demostrar això, cita l'orador lo ocorregut a Anglaterra, on varia particularment se han enriquit en 96.000 milions.

L'Estat—següent dient—deuria procurar que el paper de guerra desaparegués.

Si els ciutadans el retornessin sense cobrar la situació estaria salvada.

Hi ha molts exemples com el de França, o després d'ocorreguda una banca-rot, vingut un saqueigament econòmic.

La banca-rot, ara, hi ha molt interès per evitar-la, encara que a vegades una banca-rot eviti la revolució.

Diversions públiques

Teatres

TEATRE TIVOLI

Avui, dimecres tarda a les cinc.—Nit, a dos quarts de nou.—Jesús que torna (3 actes).—Tard i nit (butaca amb entrada 1 pta.—Entrada 50 cènt).

TEATRE DE NOVELTATS

Tournée PENELLA. Avui dimecres nit a tres quarts de deu.—Representació de l'opera popular espanyola i act 1 i 5 quadres del mestre Penella.

EL GATO MONTÉS

Nou decorat, esplèndida presentació.—Demà tarda a les 5 i nit a tres quarts de deu, 3 i 4.—representació de "El gato montés".

TEATRE DE NOVELTATS

TEMPORADA D'ESTIU

Companyia còmica dramàtica dirigida per J. Martínez Sierra. Continúa obert l'abonament a Moda. A's senyors abonats a la temporada de l'estiu passat se les reservaran les seves localitats fins el dia 21 de cor. rts.

GRAN TEATRE ESPANYOL

ELENA JORDI

Avui nit, a dos quarts de deu.—CAMBI DE PIS I EL POT DE LA CONFITURA.—Demà tarda matí a les 5.—Paus populars. Divendres benefici Elena Jordi.—5 despatxa a comptaduria.

TEATRE APOL

Demà dijous, benefici de don Josep Bonen, donada a aquest Teatre. Els drames en tres actes cada un.

Los naufragos de la vida

La mesonera del leon de oro

Dissabte i diumenge tarda a pe l'edí del públic "El coche ním. 13". Diumenge nit "La garra" i "Magda".

TEATRE COMIC

TOURNEE PENELLA. Gran companyia de caràcters, revistes i operetes.

Avui dimecres gran funció en honor i benefici de la 4ª audició primera triple com a

Blanqueta Pozas

Nit, a dos quarts de deu: Primer Represa de la sarsuela en un acte "El viajo de la vida". Segon, gran exit a la terra de la alegría. Tercer, a la nit blanca, gran exit de la beneficència. Demà dijous gran estrena en aquest teatre.

EL GATO MONTÉS

Opera popular espanyola en 3 actes original i l'edí del mestre Penella.—5 decorats i noves del repertori escènogràfic Castells.—Se despatxa a comptaduria.

TEATRE VICTORIA

DIVENDRES, 11 DE MAIG

Inauguració de la temporada de TEATRE

ACONTEIXEMENT ARTÍSTIC

ESTRENA de la comedia en 5 actes i 10 quadres, original de

Santiago Rusiñol

L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE

Obra de gran espectacular per la que han pintat SIS MAGNÍFIQUES DECORACIONS, SIS els aliaments escènogràfics

MAURICI VILAMORA

SALVADOR ALARMA

I OLEGARI JUNYENT

Hermós atrezzo i ric vestuari d'època, con-fecionats expressament per aquesta obra.—Quedant poques localitats per el dia de l'estrena, es despatxa a comptaduria per a les quatre repres. nta. i seg. e'ta.

Teatre Poliorama

Companyia LARRA-LOPEZ ALONSO

Avui, tarda i nit: "La vengança a la Petrar", l'exit de l'an.—Dijous a les 8.—"El senyor So-crates".

Concerts

Palau de la Música Catalana

Dijous 10.—1 CONCERT de

MUSICA FRANCESA

DIRECCIO

CHARLES M. WIDOR LOUIS HASSELMANS

Colaboradors: MARCEL DUPRE organista de Sant Sulpici, de París; BLAI NET I JOAN GIBERT pianistes i ORQUESTRA de 90 professors. Abonaments als sis concerts. Programemes i localitats per al primer: Magatzem de música Unió Musical Espanyola i 1 i 3, Portal de l'Angel.

PALAU MUNICIPAL DE BELLES ARTS

EXPOSICIO DE

ART FRANCÈS

Grans concerts per la BANDA MUNIC. PA dirigida pel mestre LAMOTE DE GRIGNON demà dijous per la tarda i tercer dia de Moda de l'Exposició.—Esplèndida colecció de l'APL-COS Gobelins en el Gran Saló Central. El diumenge vinent gran concert per l'eminent organista Mr. GICOUT i la renomada ORQUESTRA SIMFONICA DE BARCELONA.—Entrada una pesseta, timbre inclut. Títol de coo-porador 15 pessetes.

Gran Casino del Parc de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Cuberts a 5 pessetes servei a la gran carta.—Totes les nits: SOI-REE DANÇANT i amenes VETLLADES.

Music-Halls

Eden Concert

Assalt 12.

Propietari: En FRANCESC BUXO

Tots els dies, grans èxits.

Mexicana Nand

sorprendent atracció de Music-Hall i 40 hermosos artistes més.

FOLIES BERGERE

Tots els dies, tarda i nit, grans concerts per 60 hermosos artistes.

Exit sorollós de

LA GOYITA

Aperitiu a les set. A prs minuit souper tango.

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Còmic

Tots els dies, variétés. Concert per 35 hermosos artistes i

Sastrerías "LAS 40"

Mendez Nuñez, 1 :: Alta Sant Pere, 63 :: Jaume I, 19 :: Primcesa, 19 :: Hospital, 87

**TRAJO
GABAN
a mida
per a
CAVALLER
40
pessetes**

PREU UNIC

**CICLES
SANROMA**
Els més ràpids
i lleugers
Telèfon 1412
Balmes 62
BARCELONA

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR

ILUSTRADA PARA 1917

500 páginas
de texto.

REGALO DE
1.000 décimos
de la Lotería
de 3 pesetas
cada uno.

Cerca de 1.000
grabados.

PARTICIPACIÓN
GRATIS
EN EL NÚMERO
6.607
de la Lotería
de Navidad.

En rústica, 1,50 pesetas. En encuadernado, 2 pesetas.
En Provincias, 500 mts para gastos de franquía y certificación.

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe
d'estils clàssics i moderns.
Dibuixos originals i exclusius de
la casa. Es faciliten pressu-
posts i projectes d'amoblament
i decoració d'habitacions. Preus
limitadíssims. Unica casa que
garantitza els seus mobles per
temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX:

CANUDA, 16 :: :: :: TELEFON, 1278

Les inyeccions, els lavatges, el sàdal i arbol solen retragar la cura
de la purgació, semblant primer que va bé, però al deixar-lo torçat el
flux, i en general, sols entretenen a cura. Amb les especialitats
PARADELL en pocs dies se logra la cura completa.

FARMACIA PARADELL Comte de l'Assa, 23
BARCELONA

Bodes i bateigs
carrer Sant Pau, 33

Unión Empresarios de pompas Fúnebres (S. A.) Servei municipalisat

En virtut de la vigència del règim municipal relacionat amb els serveis de Pompes Fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que per la prestació de dits serveis té establerts la seva Central, Oficines, Sucursals i Estafetes en els següents punts:

Consell d'Administració i Direcció: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 3916. — Oficines: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 1480

Fàbrica i Tallers, carrer Campo Sagrado, núm. 24 -- Telèfon, 2.691

Districte 1. Sucursal, Santa Barbara, núm. 13	Telèfon, núm. 1.855	Districte 7. Sucursal, Canonge Pibernat	Telèfon, núm. 6.191
Districte 1. Estafeta, Wad-Ras, núm. 236	Telèfon, núm. 8.233	Districte 7. Estafeta, Campo Sagrado, núm. 56	Telèfon, núm. 3.191
Districte 2. Sucursal, Alta S. Pere, núm. 78	Telèfon, núm. 1.767	Districte 8. Sucursal, Torronç de la Olla; 133	Telèfon, núm. 7.757
Districte 3. Sucursal, Pallà, núm. 8	Telèfon, núm. 940	Districte 8. Estafeta, Zaragosa; núm. 119 bis	Telèfon, núm. 7.809
Districte 4. Sucursal, Aragó, núm. 301	Telèfon, núm. 2.643	Districte 9. Sucursal, Sant Andreu, núm. 201	Telèfon, núm. 8.265
Districte 5. Sucursal, Sant Pau, núm. 72	Telèfon, núm. 1.917	Districte 9. Estafeta, Major, núm. 27 (Horta)	Telèfon, núm. 8.099
Districte 6. Sucursal, Aribau, núm. 31	Telèfon, núm. 2.499	Districte 10. Sucursal; Clo; núm. 59	Telèfon, núm. 8.231

En tots els prerrelacionats locals, serà el servei permanent, devent dirigir-se a qualsevol d'ells, b: personal o telefònicament, els avisos de defuncions, per a la immediata prestació del servei. Al mateix temps, preveia la Empresa concessionaria, se dirigeixi a ses oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc en sa implantació i desenvolupament: o: règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. A l'efecte de establertes oficines especials en la Plaça Santa Agna, 24, primer telèfon 3916. NOTA: Tot ciutadà té dret, mitjançant certificat de pobresa extès pel Sr. Alcalde de Barri, a un enterro dels nomenats de Beneficència Municipal, completament gratuït. ALTRA: Així mateix pot optar per un enterro dels nomenats econòmics, compost de bagul, blanc o negre cotxe fúnebre, despatx parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre asseients d'acompanyament, per la cantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.

PROGRESO

Revista comercial hispano-americana y de exportación

Esta Revista es de gran circulación en España y en el Extranjero, especialmente en las Repúblicas Hispano-Americanas. Cuenta con inteligentes y responsables en Cuba, Puerto-Rico, Estados Unidos, Méjico, Venezuela, Chile, Ecuador, Perú, Costa Rica, República Argentina, Uruguay, Colombia, Paraguay, República Dominicana, Guatemala, Nicaragua, Bolivia, El Salvador, Honduras, Panamá, Marruecos (Tánger), Inglaterra (Londres), Francia (París), Portugal y otros países.

- PROGRESO -

es la Revista más conveniente para hacer una propaganda eficaz, verdadera y de gran extensión. Aparte del servicio de suscripción, anunciantes, etc., se remite gratuitamente para la mayor difusión de la propaganda de casas, anunciadoras, a todas las Cámaras de Comercio, Bolsas, Círculos mercantiles, Asociaciones Industriales, Ateneos, Bibliotecas, Sociedades económicas de Amigos del País, Representantes de España acreditados en el Extranjero, Vapores Transatlánticos, etc., etc. — Redacción y Administración. Calle Duque de la Victoria, 10 pral. BARCELONA